

فقط برای امروز

۱۲ مهر

عجایب سی روزه

«وقتی برای اولین بار شروع به لذت بردن از رهایی از اعتیاد خود می کنیم، دوباره ریسک در اختیار گرفتن کنترل زندگی خود را متحمل می شویم. رنج و عذابی را که با آن آشنا هستیم، فراموش می کنیم.»

کتاب پایه

بسیاری از ما "عجایب سی روزه" بوده ایم. وقتی به اولین جلسه NA خود آمدیم، نومید و در حال زوال بودیم. با معتادانی که در آنجا دیدیم و پیامی که با ما مشارکت کردند، احساس هم دلی کردیم. با حمایت آنها، سرانجام قادر به قطع مصرف و کشیدن نفسی راحت شدیم. برای اولین بار پس از مدتی طول و دراز احساس راحتی کردیم. زندگی ما یک شبه دگرگون شد؛ قدم زدیم، صحبت کردیم، غذا خوردیم، نوشیدیم، خوابیدیم و خواب معتادان گمنام را دیدیم.

سپس معتادان گمنام تازگی خود را از دست داد. جلساتی که هیجان انگیز بودند، یکنواخت شدند. دوستان شگفت انگیز NA ملالت آور شدند؛ صحبت های نشاط بخش آنها در NA تبدیل به یاهو گویی شد. وقتی دوستان قدیمی با ما تماس گرفتند و ما را برای تفریحات گذشته دعوت کردند، از خیر بهبودی خود گذشتیم.

دیر یا زود، دوباره راه خود را به سوی درهای معتادان گمنام در پیش گرفتیم. فهمیدیم هیچ چیز در آنجا تغییر نکرده است—نه ما، نه دوستان ما، نه مواد مخدر، نه هیچ چیز دیگر. اگر چیزی تغییر کرده بود، بدتر از همیشه شده بود.

درست است، جلسات NA شاید خیلی خنده آور نباشد و دوستان NA شاید افراد بسیار روحانی نباشند. اما در جلسات قدرتی وجود دارد، پیوند مشترکی در میان اعضاء وجود دارد و یک زندگی در برنامه وجود دارد که بدون آن نمی توانیم سر کنیم. امروز، بهبودی ما صرفاً رسمی زودگذر نیست—شیوه ای برای زندگی است. قصد داریم برنامه را در زندگی خود به کار گیریم، چراکه زندگی ما قطعاً به انجام این کار بستگی دارد.

فقط برای امروز: من دیگر "عجایب سی روزه" نیستم. شیوه NA شیوه زندگی من است و من برای مدتی طولانی اینجا هستم